

aprilårar

Clarence säger ofta
att våren är något svårt. men det är inte sant,
inte egentligen. den är enkel, liksom allt annat
som gör ont. hästkastanjen är förslickat godis under
dina fingrar, tussilagon lämnar fläckar likt glad gulsot. himlen ett blåmärke.
du har äntligen förstått
att Clarence kommer från en säsongslös plats. en plats
dar han varit tvungen att knoppa och vissna på egen hand,
stänga sig blodig mot sommarens slut iklädd en rasande vinter,
med sovande hjärta, blödande ögon. du har förstått att han gjorde allt
på fel sätt. frihet har aldrig varit avsaknaden av logik, för dig.
kanske är det därför det är denna tanke som river ner hela alltet,
slår sista spiken i kistan, kysser havet adjö, stänger dörren mot
alla varma händer, blir en svanesång en natt en april ett liv och så vidare, blir
någon annans sista rader i boken om er. och
här är du nu;
blommor i håret. en babblande idiot. en bäck rinner genom dina fingrar,
likt tårar.

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Lily Lisbon med [Poeter.se](https://poeter.se) id #48124 innehar upphovsrätten